

Llei 2/2012, del 15 de març, de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal

i La disposició final cinquena de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública encomana al Govern que, prèvia la realització dels estudis i valoracions escaients, procedeixi a l'elaboració, en el termini màxim d'un any a partir de la seva entrada en vigor, d'un informe sobre la conveniència de mantenir, derogar o modificar les mesures objecte d'aquesta llei, en atenció al caràcter excepcional i provisional que va justificar la decisió d'implementació d'aquestes mesures.

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de març del 2012 ha aprovat la següent:

Llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal

Exposició de motius

La crisi econòmica que ha afectat i afecta encara els països del nostre entorn ha colpit també, de forma molt notable, el Principat d'Andorra. Com a conseqüència, el creixement econòmic del nostre país ha quedat clarament malmès, i el dèficit públic ha patit un increment considerable, fins al punt que, malgrat la reforma del sistema fiscal que es troba en curs, resulta ineludible adoptar mesures excepcionals de contenció de la despesa per mantenir-lo controlat, i procurar, ensems, que no incideixin negativament en la reactivació econòmica. La present Llei té per objecte implementar algunes mesures extraordinàries adreçades a reduir la despesa en matèria de retribucions públiques, que han de contribuir a la consecució d'aquell objectiu.

Les mesures resulten aplicables de forma generalitzada a tots els càrrecs i el personal del sector públic que depèn de l'Administració general, considerat molt àmpliament, amb independència de la naturalesa de la seva relació, i afecten els càrrecs polítics i alts càrrecs, tot el personal, tant de règim estatutari com contractual, i els càrrecs i personal de les entitats parapúbliques i de les societats públiques. Aquesta voluntat de generalitat es fonamenta en la consideració que totes aquelles retribucions se satisfan amb fons d'origen públic i en l'aplicació de criteris d'analogia retributiva. Pels mateixos motius, les mesures es fan també extensives a les transferències de fons destinades a entitats que no formen part pròpiament del sector públic, però que retribueixen el seu personal amb càrrec a transferències corrents del pressupost general.

Una primera mesura consisteix en la reducció de totes les retribucions que superen un determinat llindar, que s'ha fixat en 3.000 € mensuals. Es tracta d'una mesura de caràcter provisional, que no pretén modificar la graella salarial establerta per la [Llei de la funció pública](#) i les altres disposicions legals aplicables, sinó únicament contenir, durant un temps, les remuneracions més elevades.

El present cos normatiu no és l'eina per donar continuïtat en el temps a la referida reducció sinó que ha de permetre contenir la despesa fins l'assoliment de la reforma integral de la funció pública i de l'estatut de tot/a treballador/a que percep la seva retribució a càrrec del pressupost de l'Estat, normes, aquestes sí, que hauran de concretar les bases d'unes retribucions sostenibles alhora que hauran de dissenyar un sistema de projecció professional amb l'eficiència com a principi informador.

Amb la finalitat que la reducció sigui més fàcilment assumible per totes les categories d'afectats, el seu percentatge s'estableix inicialment en només el 5%, i es va incrementant de forma progressiva fins a arribar al 10%. En concret, s'ha definit un primer tram per a les retribucions que se situen entre 3.000 i 4.500 euros, en què la reducció va des del 5% fins al 6,5%; el segon tram afecta les retribucions compreses entre 4.500 i 6.000 euros, i el percentatge de reducció va creixent del 6,5% al 10%; per a les remuneracions superiors a 6.000 euros s'aplica una reducció lineal del 10%. La Llei conté les previsions necessàries per evitar que cap renda afectada per la reducció se situï per sota del llindar dels 3.000 €, per definir quins són els criteris retributius que es prenen en compte, i per determinar com s'aplica a les retribucions del personal que treballa a temps parcial.

Una altra mesura de contenció de la despesa és la suspensió provisional del complement d'antiguitat o els triennis de tot el personal que percep aquest complement retributiu, amb el benentès que la suspensió no afecta els complements o triennis que ja es perceben, que formen part de la retribució consolidada. Pel que fa als triennis expectants, és a dir, aquells per als quals, en el moment de la suspensió, s'està computant el termini de tres anys que obre el dret a percebre'ls, s'estableix que en el moment en què es compleixi aquell termini, la persona interessada percebrà la part proporcional del complement que s'havia meritat abans de la suspensió.

La Llei estableix igualment la suspensió dels efectes econòmics del Sistema de gestió i avaluació de l'acompliment (GAdA). Aquest instrument, creat per la [Llei de la funció pública](#) i incorporat també a la [Llei de la funció pública de l'Administració de Justícia](#), ha resultat molt difícil d'implementar en la pràctica, i ha revelat tota una sèrie de mancances que evidencien que no resulta adequat per assolir les

aportacions en termes d'eficàcia i d'eficiència que se n'esperaven; per això es considera necessari replantejar-lo totalment.

Es preveu, així mateix, la jubilació obligatòria del personal de les entitats parapúbliques o de dret públic i de les societats públiques participades per l'Administració general en arribar als 65 anys d'edat, tal com havia establert ja la [Llei de la funció pública](#) per als funcionaris i agents de l'Administració general i de l'Administració de Justícia. Una disposició transitòria regula un règim especial d'aplicació d'aquesta mesura per al personal que ja hagi arribat a l'edat esmentada en el moment de la promulgació de la Llei, o que estigui a punt d'arribar-hi.

A l'últim, s'articulen algunes mesures específiques per al Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, per al Servei de Telecomunicacions d'Andorra i per a l'ens Forces Elèctriques d'Andorra, amb la finalitat de prendre en compte l'estructura retributiva pròpia d'aquestes entitats.

La Llei es complementa amb diverses disposicions addicionals, que estableixen les habilitacions oportunes perquè els òrgans constitucionals de l'Estat que gestionen autònomament el seu pressupost puguin adoptar també mesures de reducció de la despesa que afectin les retribucions del seu personal.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

[Ja Estic Registrat](#)